

**МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КАФЕДРА ТЕОРІЇ ТА МЕТОДИКИ ПОЧАТКОВОЇ ОСВІТИ
НАУКОВИЙ СТУДЕНТСЬКИЙ ГУРТОК
«ПЕРСПЕКТИВИ ОСВІТНЬО-ПЕДАГОГІЧНОЇ НАУКИ»**

НОВА УКРАЇНСЬКА ШКОЛА: СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ

**Збірник тез доповідей
II Всеукраїнської студентської науково-практичної конференції**

**МУКАЧЕВО
15 ЛЮТОГО 2021 РОКУ**

УДК 37.015.311:373/.3/.5(477)(043.2)

Н 74

*Розглянуто і схвалено
кафедрою теорії та методики початкової освіти Мукачівського державного університету
(протокол № 10 від 16 лютого 2021 р.)*

*Рекомендовано до друку Науково-технічною радою Мукачівського державного університету
(протокол №1 від 19 лютого 2021 року)*

Рецензенти:

Маляр Л.В., кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри загальної педагогіки та педагогіки вищої школи ДВНЗ «Ужгородський національний університет».

Щербей У. В., кандидат педагогічних наук, вчитель початкової школи, Абранський ЗСО Воловецької районної ради Закарпатської області.

Наукове консультування і редагування:

доктор педагогічних наук, професор Товканець Г. В.

Нова українська школа: стратегія розвитку особистості: збірник тез доповідей II Всеукраїнської студентської науково-практичної конференції (15 лютого 2021 р., Мукачево) / За заг. ред. Г. В. Товканець: – Мукачево: Вид-во МДУ, 2021. – 171 с.

У збірнику представлено тези доповідей учасників студентської науково-практичної конференції «Нова українська школа: стратегія розвитку особистості», в яких розкрито актуальні питання реалізації сучасних підходів до освітнього процесу в умовах Нової української школи.

Видання розраховане на науковців, викладачів, студентів, які займаються проблемами розвитку особистості і стратегії розвитку Нової української школи.

Редакційна група:

Фенчак Л.М.– к. пед. н., доцент кафедри теорії та методики початкової освіти Мукачівського державного університету, Тріфанова Д.А. (ПО-3), Попович А.М.(ПОПСОД-3), Жолобак І.М. (ПОСП-3), Макара Ж.М.(ПО-1сп), Єрмольчев Г.А. (ПО-2 мб), Глінко В.М. (ПО-2 мб), Суха Х.В. (ПО-2 мб)

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, цифр та інших відомостей несуть автори публікацій.

©Мукачівський державний університет, 2021

ЗМІСТ

БЕРЕЗЮК Б.А., ЧЕКАН О.І. Формування інформаційної культури майбутніх фахівців у галузі педагогіки	9
БОБЕЛА Ю. В., ЛАЛАК Н. В. Проектна діяльність здобувачів початкової освіти: теоретичний аспект	11
БУДЯНЕНКО Н.-Є., МОВЧАН К.М. Інноваційні підходи до інформаційного забезпечення навчального процесу в університеті	13
БРИЖАК Л. В., КАСИНЕЦЬ О. В. Краєзнавство як комплексне, наукове і всебічне вивчення рідного краю	14
ВАРГА І.Д., ВАСИЛИНКА М. І. Розвиток творчих здібностей здобувачів початкової освіти	16
ВИСОЧАНСЬКА А.В., ЦІПАН Т.С. Етнокультурне виховання молодших школярів засобами фольклору	17
ВОЛИНЧУК О.В., ВДОВІЧЕНКО О.В. Психологічний простір дитини вдома й у школі як запорука розвитку самореалізованої особистості	19
ВОРОНОВА В.С., ГАЖА Л.В. Тьюторство як одна з функцій учителя початкової школи	19
ГАРТЛ О. Є., БРИЖАК Н. Ю., Зміст, форми та методи виховної діяльності педагога-організатора з дітьми під час «табірної зміни»	21
ГЕДЕОН-КРАВЧЕНКО М.Ю., ЧЕКАН О.І., Теоретичні засади щодо мовленнєвої готовності старших дошкільників до інтегрованого навчання	22
ГЛОВАЦЬКА А. А., КУЛЕНКО О. А. Формування життєвих компетентностей через використання хімічного експерименту в навчальній діяльності учнів	24
ГЛУХОВЄРОВА К. Є., МОНАСТИРСЬКА О. В. Проектна діяльність в освітньому процесі нової української школи	26
ГОНЧАРОВА А.О., ГАЖА Л.В. Використання освітнього потенціалу медіа в процесі соціалізації молодших школярів	27
ГРИГОРЧУК Т. В., ГУРЕВИЧ Р.С. Підготовка майбутніх учителів початкової школи до формування логічного мислення учнів нової української школи	29
ГУБАЛЬ М.В., ЛАВРЕНОВА М.В. Соціалізація молодших школярів як соціально-педагогічна проблема	31
ГУД А. О., ТЕПЛА О. М. Ігрові технології у навчанні іноземних мов	32
ГУЛАН М.І., РУСИН Н.М. Екологічне виховання дітей дошкільного віку	33
ДЕН СІЮЄ, АШИХМІНА Н. В. До проблеми формування ціннісних орієнтацій молодших школярів засобами музичного мистецтва	35

ДИРДА А. Б., ФЕНЧАК Л.М. Фізичний розвиток молодших школярів: паралель між поглядами в. О. Сухомлинського та засадами нової української школи	36
ДМИТРЕНКО Т.А., ФАДЄЄВА А.В., ЛИГУС О.Ф. Успішність подолання проблеми в освітній інклюзії	37
ДОБОНІ А. А., ЛАВРЕНОВА М.В. Соціалізація молодших школярів з різними нозологіями в сучасний соціум.....	39
ДОБРА К.Ю., ЧЕКАН О.І. Особливості формування уявлень про неживу природу у дошкільників	40
ДОМИЛІВСЬКА Ю. Д., СМОЛЯНЮК Н. М. Використання інноваційних технологій вчителем початкових класів нової української школи.....	42
ДУБРОВСЬКА Б.І., ЛАВРЕНОВА М .В. Роль сім'ї в соціалізації молодшого школяра.....	43
ДУДА О.-М. О., МАЙБОРОДА І. Е. Вивчення народного мистецтва як засіб духовного зростання молодших школярів	44
ДУДІНА А. В., ГНІДА О. В. Лепбук – засіб інноваційних технологій в освітньому процесі НУШ	45
ДЯЧЕНКО Т.О., ГАЖА Л.В. Освітнє середовище в умовах нової української школи...47	
ЖИБЕР Ю.Д., ОДАРЧЕНКО В.І. Сучасні способи організації неформальної освіти.....	49
ЖИДЕНКО Т.О., ЛОНСЬКА І.О. Упровадження інноваційних технологій в систему сучасної освіти	51
ЖОЛОБАК І. М., ХОМА О. М. Розвиток комунікативного мовлення на основному етапі початкового навчання	52
ІВАНОВА О. С., ПИВОВАРЧИК І. М. Сміх як один з механізмів ефективної організації освітнього середовища	54
ІЙБЕР К., МЕДВІДЬ Л. І. Інформаційна компетентність майбутнього фахівця з туризму.....	56
КАРЕЛІКОВА Я. С., ФЕНЧАК Л.М. Дидактичні ігри в освітньому процесі НУШ.....	57
КАШУБА Н. Р., НОС Л.С. Особливості освітньої системи Канади	59
КЛЯМАР А. О., ВАСЮТІНА Т.М. Можливості програмного забезпечення Mozabook для організації освітнього процесу.....	60
КОБАЛЬ Є.М., ЛАВРЕНОВА М. В. Переваги та недоліки інклюзивної освіти в системі звичайної загальноосвітньої школи.....	62
КОБУЛЕЙ І.,СМОЧКО Н.М. Компетентнісний підхід до професійної підготовки фахівців з туризму	63
КОЗИК Л.М., РУСИН Н.М. Арт-терапія як засіб формування емоційного здоров'я дітей дошкільного віку.....	65

- непристосованість будівель навчальних закладів;
- недостатня психологічна готовність учнів та вчителів до спільного навчання із особами з інвалідністю [4, с.83].

В основі практики інклюзивного навчання лежить ідея прийняття індивідуальності кожного окремого учня, а отже, навчання має бути організоване таким чином, щоб задовольнити особливі потреби кожної дитини. Таким чином, майбутнім учителям початкових класів з урахуванням зазначених переваг і недоліків необхідно формувати свою професійну готовність до спільного навчання дітей всіх категорій.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Всеукраїнський фонд «Крок за кроком». Програма «Інклюзивна освіта». – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ussf.kiev.ua/index.php/go=Inklus>
3. Луценко І. Правові аспекти запровадження інклюзивної освіти в Україні / Інна Луценко // Початкова школа. – 2017. – №3. – С. 53–57.
4. Садова І. Інклюзивна освіта для дітей з особливими освітніми потребами в умовах сучасної початкової школи / Ірина Садова // Молодь і ринок. Щомісячний науково-педагогічний журнал. – №9 (128) вересень, 2017. – С. 77–82.

Кобулей І., студентка 4 курсу спеціальності «Туризм»,
 Науковий керівник:
 к. г. н., доц. **Смочко Н. М.**
 Мукачівський державний університет

КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ З ТУРИЗМУ

Поняття «компетентність» досить багатогранне, його визначення, а трактування до сьогодні є предметом наукових дискусій. У період становлення освітньої системи сфери туризму важливою умовою її реалізації визнано конкурентноспроможність фахівця. Саме ця прикметна особливість слугує основним показником якості підготовки у закладах вищої освіти. оскільки поняття ключових компетентностей досить багатогранне, його визначення і трактування постійно є предметом дискусій.

У табл. 1 подано аналіз деяких визначень поняття компетентності в різних авторів (за Є. Долинським [1]).

Вирішальними у професійній діяльності є ключові компетенції, які мають забезпечити готовність до життя та праці. Їх можна представити у вигляді таких груп:

- політичні та соціальні компетенції, такі як здатність бути відповідальним, брати участь у розробці групових рішень, вирішувати конфлікти без насильства, підтримувати та покращувати демократичні інституції;
- компетенції, що пов'язані з життям у культурному середовищі, а саме: готовність контролювати прояв расизму, ксенофобії та розвитку клімату нетолерантності, оволодівати міжкультурними компетенціями, такими як прийняття розбіжностей, повага до інших та здатність жити з людьми різних культур, мов і релігій;
- комунікативні компетенції, які особливо важливі для роботи та соціального життя, з акцентом на те, що тим людям, які не володіють ними, загрожує соціальна ізоляція, а також володіння більше, ніж однією мовою;
- компетенції, що пов'язані зі зростанням інформатизації суспільства: володіння інформаційними технологіями, розуміння їх застосування, слабких і сильних сторін та засобів, критичного судження стосовно інформації, що розповсюджується мас-медійними засобами та рекламою, здатність вчитися протягом життя в контексті життя [2].

Визначення поняття «компетентність» у наукових дослідженнях

Автор	Визначення поняття «компетентність»
В. Кричевський	Наявність знань для успішної діяльності, усвідомлення ролі цих знань для практики, набір операційних умінь, здатність творчо підходити до професійної діяльності.
С. Гончаренко	Сукупність знань і вмінь, необхідних для ефективної діяльності: уміння аналізувати, передбачати наслідки професійної діяльності, використовувати інформацію.
Г. Несен Л. Сохань І. Єрмаков	Специфічна здатність, яка дає змогу розв'язувати проблеми, що виникають у реальних ситуаціях життя.
О. Пометун	Спеціально структурований набір знань умінь, навичок і ставлень, що їх набувають у процесі навчання

У своїх працях І. Зимня [3] у структурі ключових компетенцій виділяє такі: компетенції у сфері самостійної пізнавальної діяльності, підґрунтям якої засвоєння способів придбання знань з різних джерел інформації; компетенції у сфері громадсько-суспільної діяльності (виконання ролі громадянина, виборця, споживача тощо); компетенції у сфері соціально-трудової діяльності (у тому числі вміння аналізувати ситуацію на ринку праці, оцінювати власні професійні можливості, орієнтуватися в нормах та етиці взаємостосунків, навички самоорганізації); компетенції у побутовій сфері (включаючи аспекти власного здоров'я, сімейного благополуччя та ін.); компетенції в сфері культурної діяльності з організації часу (включаючи вибір шляхів та способів використання вільного часу, що культурно та духовно збагачують особистість).

Необхідними для фахівця туризму є його вольові якості – наполегливість, терпіння, самовладання, здатність до тривалої концентрації уваги. Також велике значення для ефективності роботи мають і його емоційні прояви: природність поведінки, невимушеність, щирість у спілкуванні, стійкість до стресу, емоційна стабільність, здатність до співпереживання, алертність (розслаблена зібраність, миттєва готовність до адекватного дії без суєти та перенапруги) і тверезість (підхід до життя і ситуацій у ньому, при якому відбувається об'єктивна, істинна оцінка подій та дій усіх учасників, у тому числі самого себе).

До професійних відносять ті, які характеризують будь-якого грамотного фахівця. Володіння ними є лише передумовою успішного виконання службових обов'язків. Такими якостями є: високий рівень навченості, досвід професійної діяльності, компетентності у відповідній професії; ерудованість, глибокі знання з фаху, постійна самоосвіта та самовдосконалення, тверезий аналіз та осмислення навколишньої дійсності; пошук нових шляхів підвищення ефективності роботи.

У цілому, сучасність вимагає від спеціаліста розуміння сутнісних засад галузі, у якій він працює, спрямованості на інтегровані, узагальнені знання та уміння, а не на їх конкретний зміст. Якщо формування глибокої фахової компетентності є одним із головних пріоритетів вищих закладів освіти, то всі навчальні дисципліни, як профілюючі так і непрофілюючі, що викладаються у цих закладах, мають забезпечувати цей процес.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Долинський Є. В. Формування комунікативної компетентності майбутніх перекладачів з використанням технологій дистанційного навчання: дис. ... канд. пед. наук: 13.00.04 / Є. В. Долинський. – Хмельницький, 2012. – 245 с.
2. Рлецова К. В. Формування компетенцій персоналу як основа забезпечення його конкурентоспроможності на ринку праці / К. В. Клецова // Вісник Східноукраїнського нац. ун-ту імені Володимира Даля. – 2010. – №1(143). – Ч.І. – С.144-151.

3. Зимняя И. А. Компетентностный подход в современном образовании / В. С. Аванесов, С. С. Ветохин, В. М. Жданович и др. // Высшая школа: проблемы и перспективы. – Мн.: РИВШ, 2005. – С.69-70.

Козик Л.М., студентка ДО-1;
Науковий керівник:
ст. викладач **Русин Н.М.**
Мукачівський державний університет

АРТ-ТЕРАПІЯ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ЕМОЦІЙНОГО ЗДОРОВ'Я ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

Дошкільне дитинство - один з найважливіших етапів в житті дитини. У цей період дитина активно пізнає навколишній світ. А в дитячому садку дитина отримує перший досвід взаємодії з іншими людьми, намагається знайти своє місце серед них, вчиться жити в злагоді з собою і оточуючими і отримує перші елементарні знання. Завдання фахівців дошкільної освіти полягає в тому, щоб і досвід, і навички, і знання дитина одержувала в комфортних для неї психологічних умовах і в тій мірі, яка їй необхідна.

У дітей з порушенням емоційної сфери виявляється складне поєднання порушення мови. У зв'язку з цим у дітей часто спостерігаються труднощі в спілкуванні з однолітками, багато хто з них гіперактивні або навпаки затиснуті. Діти з емоційним порушенням потребують постійної емоційної підтримки з боку дорослих, яка необхідна їм для подолання емоційних бар'єрів спілкування. Психіка дитини дуже ранима і вимагає дбайливого до себе ставлення, адже малюк тільки починає дізнаватися самого себе і цей світ навколо. І на своєму шляху діти часто стикаються з серйозними труднощами: в сім'ї, в дитячому садку, в школі, в спілкуванні і наодинці з самими собою. Дорослі дуже хочуть їм допомогти, але часто не знають як: переконання і моралі не допомагають, а сам малюк не може толком нічого пояснити. У таких випадках і може допомогти арт-терапія.

За М. Лібманом, арт-терапія - це використання засобів мистецтва для передачі почуттів та інших проявів психіки людини з метою зміни структури його світовідчуття. Основна мета арт-терапії пов'язана з гармонізацією особистості через розвиток її здібностей самовираження, самопізнання. Її метод заснований на двох базових психологічних здібностях людини: символічної функції мислення і уяви і творчих процесах самовираження, пов'язаних з спрямованістю на пошук нових шляхів вирішення проблеми. А. Осипова описує так основні цілі арт-терапії:

1. Полегшити процес лікування. Невербальне спілкування легше вислизає від цензури свідомості. Неусвідомлювані внутрішні конфлікти і переживання легше висловити частіше за допомогою зорових образів, ніж висловити їх в процесі вербальної корекції.

2. Отримати матеріал для діагностичних висновків та інтерпретації. Стиль і зміст художніх робіт дають можливість отримати інформацію про клієнта, який може допомагати в інтерпретації своїх творів.

3. Дати соціально прийнятний вихід агресивності та іншим негативним почуттям (робота над картинками, скульптурами і малюнками є безпечним способом розрядити напругу і випустити «пар»).

4. Сконцентрувати увагу на почуттях, відчуттях. Заняття образотворчою діяльністю створюють великі можливості для експериментування з зоровими і кінестетичними відчуттями, розвитку здатності до їх сприйняття.

5. Опрацювати почуття і думки, які дитина звикла придушувати. Іноді невербальні засоби є єдино можливими для вираження і прояснення сильних переживань і переконань.

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>